

Vergaderjaar 1991–1992 Nr. 252

22 554**Raamovereenkomst inzake technische samenwerking tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Peru; Lima, 19 november 1991****Nr. 1****BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN**

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

's-Gravenhage, 23 maart 1992

Ter voldoening aan het ter zake bepaalde in de Grondwet,¹ de Raad van State gehoord, heb ik de eer U hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen de op 19 november 1991 te Lima tot stand gekomen Raamovereenkomst inzake technische samenwerking tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek Peru (Trb. 1991, 183)².

Een toelichtende nota bij de Overeenkomst treft U eveneens hierbij aan.

De goedkeuring wordt alleen voor Nederland gevraagd.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek

S-IZ

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 23 maart 1992. De wens dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal wordt onderworpen kan door of namens een van beide Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 22 april 1992.

¹ Art. 91,(1), add. art. XXI, (1) (a) G. W. en art. 61, (3), G. W. 1972.

² Ter inzage gelegd op de bibliotheek.

TOELICHTENDE NOTA

De hulprelatie met Peru dateert van eind jaren zestig toen een bilaterale relatie werd aangegaan. Peru kreeg de status van programmaland (concentratie land) en hield deze tot 1978. In dat jaar werd het land op basis van het armoedecriterium van de lijst van programma-landen afgevoerd. In het kader van de Herijkingsoperatie werd Peru, met Columbia, Bolivia en Ecuador sectorland voor plattelandsontwikkeling. Sinds 1987 maakt Peru deel uit van het Andesregioprogramma.

Binnen het Andesregioprogramma krijgt Peru aandacht vanwege de economische kwetsbaarheid en het huidige sociaal-economisch beleid. Van het totaal aan committeringen binnen het Andesregioprogramma was in 1990 25% (f 31.8 miljoen) bestemd voor Peru. Het streven is de Nederlandse hulpinspanning verder uit te breiden.

Gezien de beperkte effectiviteit van de overheidsdiensten in Peru, als gevolg van de sociaal-economische problemen, is in het nabije verleden de meeste hulp gelokaliseerd via niet gouvernementele organisaties. Slechts in beperkte mate kan gebruik worden gemaakt van het bi- en multilaterale kanaal. Via deze kanalen konden activiteiten gefinancierd worden op het gebied van plattelandsontwikkeling, gezondheidszorg, milieu, V&O en stedelijke problematiek.

Voor Peru wordt verwacht dat de omvang van het hulpvolume de komende jaren groter wordt en dat in toenemende mate activiteiten via het bilaterale kanaal zullen worden uitgevoerd.

In het Peru-programma zijn de volgende prioriteitsgebieden te onderscheiden: Bescherming van het natuurlijk milieu, landbouwproductie, gezondheidszorg, mensenrechten, vrouw en ontwikkeling en de stedelijke problematiek. Naast activiteiten in het kader van het Andesregioprogramma worden er ook projecten gefinancierd lastens andere hulpcategorieën, met name onderwijs en onderzoek en het milieuprogramma.

De intensivering van de samenwerking zal tot gevolg hebben dat meer Nederlandse deskundigen voor korte of langere periode in Peru verblijven en dat goederenleveranties in het kader van technische hulpprojecten zullen toenemen.

De raamovereenkomst is bedoeld om afspraken vast te leggen op gebieden als belastingen, vrijwaringsen en dergelijke voor facilitering van de toekomstige technische samenwerking. Hierdoor zal een vlottere gang van zaken bij de uitzending van deskundigen en de invoer van projectgoederen mogelijk zijn.

De teksten van de met ontwikkelingslanden af te sluiten raamovereenkomsten inzake technische samenwerking worden veelal opgesteld door Nederland en vervolgens voor commentaar aangeboden aan het betreffende land. Het betreffende land beperkt zich over het algemeen niet tot het leveren van commentaar op de Nederlands tekst maar biedt een (vaak afwijkend) tegenvoorstel aan Nederland ter bestudering aan. Na aanpassingen, toevoegingen en schrappen van tekstpassages ontstaat uiteindelijk een tekst, waarmee beide partijen kunnen instemmen.

Voor de Nederlandse instemming is het noodzakelijk dat de tekst voldoende waarborgen bevat voor de positie van het Nederlandse personeel enerzijds en de goede uitvoering van projecten anderzijds.

Voor wat betreft het niet voorkomen in de tekst van de thans voorliggende raamovereenkomst met Peru van het gratis verstrekken van uitreisvisa moet worden vastgesteld dat dit feit bij de controle van de teksten over het hoofd is gezien. Gelet op het feit dat een dergelijke bepaling in een aantal raamovereenkomsten met derde landen eveneens ontbreekt en zulks in de praktijk niet tot moeilijkheden aanleiding geeft, zal een en ander naar verwachting ook in het geval van Peru geen nadelige consequenties hebben. Gewezen kan in dit verband ook worden op de vangnetbepaling van artikel II onder 1.

Met betrekking tot het vrij invoeren van medicijnen voor persoonlijk gebruik zoals voorzien in de raamovereenkomst met Guatemala moge dienen dat deze bepaling door de Guatemalteekse autoriteiten wordt voorgesteld en dezerzijds werd geaccepteerd. Een bepaling van gelijke strekking komt overigens in geen enkele andere raamovereenkomst voor. Waarschijnlijk vindt deze bepaling zijn oorsprong in de terzake van kracht zijnde nationale wetgeving van Guatemala.

Richtlijnen inzake minimale uitkomsten van onderhandelingen met betrekking tot raamovereenkomsten inzake technische samenwerking bestaan niet op papier. Wel is een standaardtekst terzake ontwikkeld, die in de praktijk als richtsnoer wordt gehanteerd en waarvan zo enigszins mogelijk niet wordt afgeweken.

De overeenkomst zal uit haar aard voor wat het Koninkrijk betreft alleen voor Nederland gelden.

De Minister voor Ontwikkelingssamenwerking,
J. P. Pronk

De Minister van Buitenlandse Zaken,
H. van den Broek